

Ciutats

Quadern de ciutat

Virtut i necessitat

La manca de zones obertes a Barcelona ha obligat a fer veritables miracles de multiplicació d'espai lliure apel·lant a la imaginació

LLUÍS-ANTON BAULENAS

Barcelona és una ciutat molt compacta i atapeïda, amb mancances característiques en matèria de, no ja zones verdes, sinó, simplement, de zones obertes. En aquests més de trenta anys d'ajuntaments democràtics hem assistit a veritables miracles de multiplicació d'espai lliure apel·lant a la imaginació. El cas més espectacular, ja n'hem parlat, és el de la recuperació de les illes interiors de les finques de l'Eixample, diminuts puntets verds encaixonats, però escampats ja per tota la geografia d'aquests dos districtes. Un altre, amb resultats més evidents, és la cobertura de vies ràpides. El canvi, amb aquestes intervencions, ha estat i és tan fenomenal que gairebé sembla que parlem de ciutats diferents. Ja no és el fet d'unir barris separats, sinó de fer-ho amb una cremallera verda, que incita a l'intercanvi social i, sobretot, augmenta la qualitat de vida.

Un altre exemple d'aplicar la imaginació per obrir possibilitats de guany de qualitat de vida per a la ciutadania és l'ús, encara que sigui provisional, de solars municipals amb destí fixat però a l'espera que comencin les obres. Amb ganes d'innovar i un cost relativament baix, diversos terrenys s'han convertit en horts o pistes de petanca per als jubilats, en pistes de bàsquet o en parcs públics a l'espera de la construcció de l'equipament previst.

Ara, aquesta setmana hem sabut que l'esmentada política d'aprofitar solars s'ha eixamplat a l'àmbit de l'empresa privada. Així, l'Ajuntament ha arribat a acords amb promotores immobiliàries que, per efecte de la crisi, s'han vist obligades a retardar la construcció de les finques urbanes corresponents. L'alternativa que tenien era esperar, tot deixant, mentrestant, uns espais abandonats que als dos dies no solament s'omplen de rates i brutícia sinó que es poden convertir de seguida en zones perfectes per al tràfic de drogues, la prostitució o la simple ocupació per part de senseostre. No cal dir que els propietaris d'aquests terrenys han acollit la proposta municipal amb gran satisfacció, ja que, no solament s'eviten les circumstàncies negatives que poden donar-se en les seves propietats, sinó que, a més, ni tan sols han d'invertir-hi en la vigilància i el manteniment. A Ciutat Vella, per exemple, els tècnics de l'Ajuntament n'han detectat vint-i-tres, d'aquests solars, dels quals, per una raó o una altra, n'hi ha entre nou i onze, de susceptibles de ser arranjats i lliurats, encara que sigui per un temps limitat, a l'ús públic. I repetim, qualsevol guany, per petit que sigui, ja és molt apreciat: d'un descampat fangós, encara que no en fem un jardí, si durant tres anys esdevé un aparcament públic més o menys asfaltat i endreçat, tothom ho sabrà apreciar.

Ben bé, de la necessitat, fer-ne virtut.

Notícia publicada al diari AVUI, pàgina 38. Diumenge, 14 de març del 2010

Paraules clau: Zones, Virtut, Barcelona, Públic, Ciutat, Imaginació

Recomana
Enviar
✕

El teu nom

Email del teu amic

Comentari